

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Europa-Kommissionens forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner, KOM(2013)71 endelig af 14. februar 2013¹.

Notatet sendes til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg.

1. Resumé af forslaget

Kommissionen fremsatte den 14. februar 2013 et forslag om et forstærket samarbejde om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Forslaget skal ifølge Kommissionen indføre en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner i (aktuelt) 11 EU-lande med henblik på at sikre, at finanssektoren i disse lande yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forbundet med den seneste økonomiske og finansielle krise samt at sikre en styrkelse af det indre marked i disse 11 lande gennem et koordineret regelsæt på området.

Forslaget medfører, at der pålægges en afgift på finansielle transaktioner foretaget af finansielle institutioner m.v. Der lægges i forslaget op til en bred definition af afgiftsgrundlaget.

Ifølge direktivforslaget skal direktivet finde anvendelse fra den 1. januar 2014.

2. Baggrund

Den 28. september 2011 fremsatte Kommissionen et forslag til en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner i EU. Da det ikke var muligt indenfor et rimeligt tidsrum at opnå enstemmighed blandt EU27 om forslaget, blev det forkastet.

Efter anmodning fra elleve EU-lande (Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Østrig, Grækenland, Slovenien, Italien, Spanien, Estland og Slovakiet) og efter bemyndigelse fra Rådet 22. januar 2013, fremsatte Kommissionen den 14. februar 2013 forslag til et forstærket samarbejde om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Forslaget indebærer, at der lægges en afgift på finansielle transaktioner (Financial Transaction Tax – herefter afgiften) i 11 EU-lande foretaget af finansielle institutioner m.v. Forslaget ligger generelt på linje med EU27-forslaget. Der er foretaget visse justeringer af det oprindelige forslag, fordi der nu er tale om et forstærket samarbejde.

¹ Den danske sprogversion blev offentliggjort den 18. februar 2013.

Forslaget fremsættes på baggrund af et ønske om at øge koordineringen af nationale ordninger for beskatning af finansielle tjenesteydelser. En øget koordinering heraf vil ifølge Kommissionen bidrage til en styrkelse af det indre marked. Desuden fremhæver Kommissionen vigtigheden af at sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den globale økonomiske og finansielle krise og at sektoren beskattes på lige fod med andre sektorer.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113. Forslaget skal vedtages med enstemmighed blandt de deltagende lande i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

De ikke-deltagende lande (herunder Danmark) deltager i de tekniske og politiske drøftelser af forslaget men har ingen stemmeret.

Reglerne om det forstærkede samarbejde fremgår nærmere af TEU artikel 20 samt TEUF afsnit III.

3. Formål og indhold

Formål

Ifølge Kommissionen er de overordnede formål med dette forslag de samme som med det oprindelige direktivforslag. Forslaget er begrundet med, at der er behov for at ensarte nationale ordninger for beskatning af finansielle transaktioner for at undgå ukoordinerede nationale skattemæssige tiltag, der fragmenterer og konkurrenceforvrider den finansielle sektor, og dermed hæmmer funktionaliteten af det indre marked. Samtidig skal forslaget sikre, at den finansielle sektor skattemæssigt behandles på lige fod med andre sektorer, og at de finansielle institutioner m.v. kommer til at yde et rimeligt bidrag til dækningen af de omkostninger, som den globale økonomiske og finansielle krise har påført de offentlige finanser. Desuden ønsker Kommissionen med forslaget at mindske tilskyndelsen til uønsket adfærd på de finansielle markeder og dermed forebygge lignende kriser i fremtiden. Indførelsen af en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner i et forstærket samarbejde vil ifølge Kommissionen imødekomme disse mål.

Anvendelsesområde

Afgiften pålægges finansielle transaktioner, hvor mindst én af deltagerne i transaktionen er en finansiell institution m.v., der er etableret inden for FTT-jurisdiktionen (etableringsprincippet). Afgiften pålægges, hvad enten den finansielle institution m.v. handler for egen regning, for en anden persons regning eller optræder på vegne af en af transaktionsparterne. Etableringsprincippet er i forhold til Kommissionens oprindelige forslag suppleret med et udstedelsesprincip. Efter dette princip skal finansielle institutioner, der ikke anses for etableret inden for FTT-jurisdiktionen, betale afgift, hvis de handler med visse finansielle instrumenter udstedt i et deltagerland.

Finansiell transaktion

Begrebet transaktion omfatter køb og salg, samt øvrige aftaler om indgåelse af finansielle forpligtelser, der indebærer en overgang af risiko mellem transaktionsparterne. Afgiften er ikke begrænset til handel på organiserede markeder, f.eks. regulerede markeder, herunder børser eller multilaterale handelsfaciliteter, men skal også betales ved andre former for handel.

At transaktionen skal være finansiell betyder, at der skal være tale om transaktioner vedrørende finansielle instrumenter og derivater. Der er således tale om et meget bredt begreb. Afgiften skal f.eks. pålægges transaktioner, der omhandler værdipapirer så som aktier, obligationer og investeringsbeviser, transaktioner der omhandler pengemarkedsinstrumenter, og transaktioner, der omhandler optioner, futures, swaps, renteaftaler og differencekontrakter. Begrebet finansiell transaktion omfatter også genkøbsaftaler, aftaler om udlån af aktier og strukturerede produkter.

Selv om der principielt er tale om en finansiell transaktion, er udstedelse af finansielle instrumenter, herunder aktier og obligationer efter forslaget undtaget fra afgiften. Daglige finansielle aktiviteter, så som forsikringsaftaler, realkreditlån, forbrugerkreditter, betalingservice og køb af valuta, er også undtaget. Hvis disse aktiviteter omfatter finansielle instrumenter, er den efterfølgende handel med disse finansielle instrumenter omfattet af afgiften. Finansieres fx boliglån ved udstedelse af bagvedliggende finansielle instrumenter, såsom realkreditobligationer, er den efterfølgende handel hermed omfattet. Desuden omfattes udstedelse og indløsning af beviser i investeringsinstitutter, herunder investeringsforeninger af afgiften.

Ligeledes undtages transaktioner med EU, Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom), Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet, Den Europæiske Investeringsbank og de organer som er oprettet af EU og Euratom, og er omfattet af protokollen om EU's privilegier og immuniteter, i det omfang dette ikke medfører konkurrenceforvridninger. På tilsvarende vis er transaktioner med internationale organisationer og organer, der er anerkendt som sådanne af de kompetente myndigheder i værtsstaten ikke omfattet af forslaget. Derudover undtages transaktioner udført i forbindelse med visse omstruktureringer.

Endelig er transaktioner med de deltagende landes centralbanker ikke omfattet af forslaget.

Afgiften pålægges som udgangspunkt hver enkelt transaktion. Ved indgåelse af derivataftaler, der indebærer at en række øvrige finansielle instrumenter stilles til rådighed for parterne, er det ikke alene derivataftalen, der omfattes af afgiften, men også de øvrige finansielle instrumenter der pålægges afgiften.

For at modvirke skatteunddragelse er der medtaget en bestemmelse om, at der kan ses bort fra konstruerede arrangementer uden forretningsmæssig begrundelse, hvis hovedformål er at undgå beskatning og at opnå skattemæssige

fordele. Sådanne arrangementer skal behandles i forhold til deres økonomiske substans og derfor pålægges afgift.

Derudover skal et depotbevis anses for udstedt i en deltagende medlemsstat, hvis hovedformålet med at handle med depotbeviset i stedet for det underliggende aktiv er at undgå beskatning.

Hvad er en finansiel institution m.v.?

Betegnelsen ”finansiel institution m.v.” dækker over en bred vifte af finansielle enheder. Som eksempel kan nævnes pengeinstitutter og andre kreditinstitutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber, investeringsselskaber og investeringsforeninger, pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser samt børser og andre organiserede markeder. Endvidere vil også andre enheder, hvor den gennemsnitlige årlige værdi af enhedens finansielle transaktioner udgør mere end 50 pct. af den gennemsnitlige årlige nettoomsætning, kunne falde ind under begrebet finansiel institution.

En række finansielle institutioner er specifikt undtaget fra begrebet. Det drejer sig om:

- 1) centrale modparter (CCP) i deres funktion heraf,
- 2) nationale og internationale værdipapircentraler i deres funktion heraf,
- 3) medlemsstater, herunder offentlige organer, der har til opgave at forvalte offentlig gæld i deres funktion heraf.

Hvornår er en finansiel institution m.v. etableret i en medlemsstat?

Forslaget fastlægger regler for, hvornår en finansiel institution mv., som er part i en finansiel transaktion, skal betragtes som etableret i en medlemsstat, og derfor skal betale afgiften. En finansiel institution m.v. er efter forslaget etableret i en medlemsstat når denne enten:

- a) er blevet godkendt til at optræde som sådan, for så vidt angår de transaktioner, der er omfattet af godkendelsen,
- b) er godkendt til at operere fra udlandet som finansiel institution inden for den pågældende medlemsstats område mht. transaktioner omfattet af godkendelsen,
- c) har sit vedtægtsmæssige hjemsted i denne medlemsstat,
- d) har fast adresse eller sædvanligt hjemsted i denne medlemsstat,
- e) har en filial i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår denne filials transaktioner eller
- f) for egen regning, for en anden persons regning eller optrædende på vegne af en transaktionspart, indgår en finansiel transaktion med en part, der er:
 - 1) en finansiel institution m.v. etableret i den medlemsstat i henhold til de ovenstående betingelser, eller
 - 2) ikke er en finansiel institution, men som er etableret i denne medlemsstat.
- g) er part i en finansiel transaktion med nærmere definerede finansielle instrumenter, der er udstedt i en medlemsstat, der deltager i det forstærkede samarbejdet (udstedelsesprincippet).

a)-f) fastlægger et såkaldt etableringsprincip, mens g) fastlægger et udstedelsesprincip.

Rækkefølgen er prioriteret. Såfremt den finansielle institution m.v. opfylder flere af betingelserne i forhold til bestemmelsen om etablering, anses den finansielle institution for at være etableret i den medlemsstat, hvor den ”første” betingelse anses for værende opfyldt. Dvs., at betingelserne er indbyrdes rangordnede gående fra a) til g).

Etableringsprincippet i forslaget indebærer som udgangspunkt, at alle finansielle institutioner m.v. uden for FTT-jurisdiktionen, der indgår i en finansiell transaktion omfattet af forslaget med deltagelse af en finansiell institution m.v. etableret i et deltagerland, vil blive anset for at være etableret i det pågældende deltagerland. Dvs., at en finansiell institution m.v., der alene i henhold til den enkelte finansielle transaktion anses for at være etableret i en medlemsstat også skal betale afgiften. Udstedelsesprincippet indebærer, at finansielle institutioner uden for FTT-jurisdiktionen anses for etableret i et deltagerland, når de handler med et værdipapir, der er udstedt i et deltagerland.

Satser og afgiftsgrundlag

Kommissionen foreslår en minimumsharmonisering af afgiften, hvilket indebærer at medlemsstaterne selv kan fastsætte det nationale afgiftsniveau. Dog er der fastlagt en minimumssats på 0,1 pct. af handelsværdien for finansielle transaktioner bortset fra handel med derivater, hvor minimumssatsen er 0,01 pct. af værdien af de underliggende aktiver.

Betaling m.v.

Afgiften forfalder på transaktionstidspunktet. Efterfølgende annullering eller korrektion af transaktionen har ingen betydning for afgiftens forfald, medmindre der reelt er tale om en fejltransaktion. Afgiften skal betales til skattemyndighederne i den deltagende medlemsstat, hvor den finansielle institution anses for etableret.

Det er som udgangspunkt de omfattede finansielle institutioner m.v., der hæfter for betalingen af afgiften.

Andre skatter og afgifter på finansielle transaktioner

Direktivforslaget medfører, at de deltagende medlemsstater skal ophæve eventuelle nationale regler om skatter og afgifter på finansielle transaktioner samt undlade at indføre nye skatter og afgifter fremover. Dette får ikke betydning for Danmark, som ikke på nuværende tidspunkt deltager i det forstærkede samarbejde.

Gennemførelse

Kommissionen lægger op til, at afgiften implementeres i medlemsstaternes love og administrative bestemmelser senest den 30. september 2013 med virkning fra 1. januar 2014.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Der foreligger endnu ikke nogen udtalelse fra Parlamentet vedrørende substansforslaget til gennemførelse af det forstærkede samarbejde.

Ifølge Parlamentets betænkning fra maj 2012 støtter Parlamentet Kommissionens oprindelige FTT-forslag. Parlamentet lægger bl.a. vægt på, at en gruppe medlemsstater kan indføre en FTT gennem et forstærket samarbejde, jf. traktatens bestemmelser, hvis det ikke er muligt at opnå enighed blandt alle EU-lande om en FTT.

Bemyndigelsesforslaget er godkendt af Parlamentet i forbindelse med plenaren d. 10.-13. december 2012. Godkendelsen indebærer, at Parlamentet giver sin bemyndigelse til det forstærkede samarbejde om en FTT blandt gruppen af interesserede lande.

5. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Danmark deltager ikke i det forstærkede samarbejde, hvorfor nærheds- og proportionalitetsprincippet ikke direkte er relevant for Danmark.

Kommissionen anfører i direktivforslaget, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Ifølge Kommissionen er det nødvendigt med harmonisering vedrørende beskatning af finansielle transaktioner for at sikre et velfungerende indre marked og forhindre konkurrenceforvridning, selvom reglerne alene finder anvendelse for de deltagende medlemsstater. Fælles regler er nødvendige af hensyn til at undgå unødvendig udflytning af aktivitet og substitution af finansielle instrumenter.

En ensartet lovgivning kan bidrage væsentligt til at bremse den aktuelle fragmentering af det indre marked, således at skattetænkning og potentiel dobbeltbeskatning eller dobbelt ikke-beskatning undgås. Disse faktorer påvirker medlemsstaternes indtægter, ligesom finanssektoren påføres ekstra omkostninger i forbindelse med tilpasning til forskellige afgiftsordninger. Disse argumenter er også gældende i relation til det forstærkede samarbejde.

Direktivforslaget omhandler en fælles struktur for afgiften og fælles regler for, hvornår afgiften forfalder. Det er derimod overladt til de deltagende lande at indføre nationale afgiftssatser, der er lig med eller over mindstesatsen. Dog er der i direktivforslaget i vidt omfang tillagt Kommissionen delegerede beføjelser med hensyn til at fastlægge forpligtelser i relation til registrering, bogføring, indberetning m.v., ligesom det foreslås, at der tillægges Kommissionen beføjelser til at sikre en ensartet opkrævning af afgiften.

Kommissionen anser derfor forslaget for værende berettiget under henvisning til nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet målet med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne selv. Den foreslåede

harmonisering går endvidere ifølge Kommissionen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de ønskede mål om et velfungerende indre marked.

6. Gældende dansk ret

Danmark har ingen tilsvarende lovgivning.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af direktivforslaget i den foreliggende form forventes ikke at ville kræve ændringer af gældende dansk lovgivning.

Juridiske konsekvenser

Der ses ikke på det foreliggende grundlag at være juridiske betænkeligheder forbundet med direktivforslaget.

Anvendelsen af etableringsprincippet og udstedelsesprincippet kan indebære eksterritoriale virkninger, således at finansielle institutioner i ikke-deltagende lande, herunder Danmark, kan blive pålagt at betale FTT til et deltagerland. De folkeretlige regler vedrørende lovgivning med eksterritorial virkning er ikke entydige. Det er dog almindeligt forekommende på skatteområdet, at lovgivningen også har virkning eksterritorialt. Særligt har værnsregler, der skal modvirke skatteunddragelse, ofte eksterritorial virkning. Det forhold, at beskatningsprincipperne i det foreliggende direktivforslag, finder anvendelse eksterritorialt, ses netop at være med henblik på at modvirke skatteunddragelse.

Der foreligger endnu ikke praksis fra EU-domstolen om reglerne for forstærket samarbejde, og det er derfor vanskeligt for nærværende at sige præcist, hvornår reglerne for forstærket samarbejde kan siges at være opfyldt, herunder ikke skader det indre marked og samtidig respekterer ikke-deltagende landes beføjelser og rettigheder.

Der er EU-retlige regler om gensidig bistand på skatteområdet. De danske skattemyndigheder vil på baggrund heraf i vidt omfang være forpligtet til at være deltagerlandene behjælpelige med at indhente oplysninger samt opkræve afgiften af danske finansielle institutioner mv. til deltagerlandene.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Selvom Danmark ikke på nuværende tidspunkt deltager i det forstærkede samarbejde vil forslaget givetvist have samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Samlet set er den umiddelbare vurdering, at direktivforslaget på sigt kan få en mindre afledt negativ virkning på BNP-vækst og beskæftigelse i Danmark. Størrelsen heraf er usikker idet der ventes at være forskellige modsatrettede effekter.

For ikke-deltagende lande vil afgiften således på den ene side kunne have negative samfundsøkonomiske konsekvenser via påvirkningen af de finansielle markeder, herunder via mindre likvide og effektive markeder. Dette vil generelt afhænge af, i hvilket omfang ikke-deltagende landes finansielle institutioner handler med finansielle institutioner fra deltagende lande og/eller med

finansielle aktiver udstedt i et deltagerland, og i hvilket omfang finansielle institutioner fra deltagende lande handler med aktiver fra ikke-deltagende lande (og derfor skal betale afgiften). Det vil også afhænge af i hvilket omfang institutionerne i de ikke-deltagende lande formår at vælte afgiften over på transaktionsparten i deltagerlandet.

For ikke-deltagende lande vil afgiften i deltagende lande dog på den anden side kunne tiltrække omsætning af finansielle aktiver fra andre ikke-deltagende lande og 3. lande, der ellers ville være tilgået deltagende lande, og tiltrække omsætning af finansielle aktiver fra deltagende lande. Dette vil kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang, det fører til mere likvide og effektive finansielle markeder i de ikke-deltagende lande.

Nedenfor kommenteres de enkelte dele af forslaget med relevans for de samfundsøkonomiske konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser, provenu og grundlag

Da Danmark ikke på nuværende tidspunkt deltager i det forstærkede samarbejde vil direktivforslaget ikke indebære et merprovenu for staten.

Der vil være omkostninger for staten ved at deltagerlandene skal være behjælpelige med at indhente oplysninger samt hjælpe med at inddrive FTT fra danske finansielle institutioner mv. til deltagerlandene.

Afgiften vil imidlertid kunne medføre øgede omkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser i det omfang de handler med en finansiell institution m.v. i et deltagende land og/eller handler med et finansielt instrument udstedt i et deltagende land. Derfor må en række andre skatte- og afgiftsgrundlag forventes at blive reduceret, og afgiften vil dermed kunne medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter. Effekten må dog formodes at være lavere end hvis Danmark deltog i det forstærkede samarbejde.

Kommissionens foreløbige skøn er, afgiften vil medføre årlige indtægter på i størrelsesorden 31 mia. EUR i de deltagende lande som helhed (svarende til ca. 231 mia. kr.). Dette skøn vil dog i høj grad afhænge af markedernes reaktioner og risikoen for omgåelse af afgiften, herunder også snyd. Det bemærkes, at skønnet er baseret på minimumssatserne på henholdsvis 0,1 og 0,01 pct. De deltagende lande vil hver især kunne vælge satser over minimumsniveauet. Provenuskønnet er usikkert.

Konsekvenser for omsætningen af finansielle aktiver

Afgiften må forventes at påvirke omsætningen af finansielle aktiver mellem ikke-deltagende lande og deltagende lande negativt.

Det må forventes, at en afgift på finansielle transaktioner reducerer omsætningen af finansielle aktiver og dermed handlen på de finansielle markeder generelt. Faldet i omsætningen må forventes at være størst for de deltagende lande og mindre for de ikke-deltagende lande. Påvirkningen af

omsætningen af finansielle aktiver for ikke-deltagende lande er dog usikker og afhænger af forskellige modsatrettede effekter.

På grund af den bredt definerede base for afgiften og anvendelsen af såvel et etablerings- og et udstederprincip, er det ifølge Kommissionen primært udflytning af finansiell aktivitet fra deltagende lande til ikke EU-lande, og ikke omgåelse af afgiften via konstruktion af nye finansielle instrumenter, der udgør den største risiko for fald i omsætningen indenfor afgiftens anvendelsesområde

Det foreslåede etablerings- og udstedelsesprincip sammenholdt med EU's regler om gensidig bistand på skatteområdet vurderes i et vist omfang at ville modvirke tilskyndelsen til udflytning af finansiell aktivitet fra deltagende lande til ikke-deltagende EU-medlemslande.

For ikke-deltagende lande vil afgiften således på den ene side kunne reducere den direkte omsætning af finansielle aktiver mellem institutioner fra ikke-deltagende og deltagende lande. Da finansielle institutioner fra deltagende lande også skal betale afgiften, når der handles finansielle aktiver fra ikke-deltagende lande, vil afgiften også kunne påvirke omsætningen af aktiver fra ikke-deltagende lande negativt.

For ikke-deltagende lande vil afgiften på den anden side kunne øge omsætningen af finansielle aktiver, da man må forvente, at ikke-deltagende lande i et vist omfang vil kunne tiltrække øget handel, dels handel fra ikke-deltagende lande og 3. lande, der ellers ville være tilgået deltagende lande. Finansielle aktiver fra ikke-deltagende lande vil – sammenlignet med aktiver fra deltagende lande - kunne blive mere attraktive for investorer fra ikke-deltagende lande/3. lande, da handler med aktiver fra ikke-deltagende lande ikke pålægges afgiften, når de handles af parter uden for afgiftsområdet. Derudover må det forventes, at ikke-deltagende lande i et vist omfang vil kunne tiltrække omsætning af finansielle aktiver fra deltagende lande. Det må dog forventes, at en del af den handel, der må formodes flyttet fra deltagende til ikke-deltagende lande, vil ske til lande med store finansielle centre, fx UK.

Hvem bærer byrden?

Danmark deltager ikke på nuværende tidspunkt i det forstærkede samarbejde, hvorfor forbrugerne af de finansielle ydelser umiddelbart kun vil blive berørt i det omfang de handler med en finansiell institution mv. etableret i et deltagerland og/eller handler med et finansielt instrument udstedt i et deltagerland.

Afgiften vil blive pålagt de finansielle institutioner m.v., der udfører handlerne. Det må forventes, at afgiften i høj grad vil blive videreført til de direkte og indirekte ejere af de omsatte finansielle aktiver. En stor del af byrden vil således hvile på personer, selskaber, pensionselskaber m.v., som de finansielle institutioner handler på vegne af.

En afgift på finansielle transaktioner vil, jf. den forventede incidens, medføre øgede handelsomkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser i det omfang de bliver omfattet af afgiften. Den samlede negative effekt kan delvist

blive reduceret i det omfang Danmark som ikke-deltagende land vil tiltrække omsætning af finansielle aktiver fra 3. lande.

Det må dog forventes, at en del af den afgift, der umiddelbart pålægges danske købere eller sælgere af finansielle instrumenter i forhold til handel med finansielle aktører i et deltagerland, alt andet lige vil blive væltet tilbage i priserne på instrumenterne i deltagerlandene.

Afgiften må forventes at have en mindre negativ effekt på arbejdsudbuddet.

8. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos: Advokatsamfundet, AE Rådet, AmChamDenmark, ATP, Børsmæglerforeningen, CEPOS, CEVEA, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Dansk Revisorforening, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, Den danske Skatteborgerforening, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Landbrug & Fødevarer, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Skatterevisorforeningen, Videnscentret for Landbrug, Dansk Arbejdsgiverforening, Finansforbundet, TÆNK, FTF, Danske Invest, KL, Andelskassen SDA, VP securities, Erhvervsstyrelsen, Konkurrence- og forbrugerstyrelsen, Deloitte, Dansk Energi, KPMG, Indskydergarantifonden og Finanstilsynet.

Skatteministeriet har modtaget høringssvar med bemærkninger fra Erhvervsstyrelsen, FTF, Realkreditforeningen, Danmarks Rederiforening, Realkreditrådet, Nationalbanken, Dansk Aktionærforening, Dansk Industri (DI), InvesteringsForeningsRådet, Dansk Erhverv, ATP, Den Danske Fondsmæglerforening, Forsikring og Pension og Finansrådet.

Erhvervsstyrelsen opfordrer til, at Danmark arbejder for, at de administrative byrder bliver så få som muligt for danske virksomheder. Dette er på baggrund af, at direktivforslaget, uanset om Danmark deltager i samarbejdet eller ej, potentielt kan medføre store administrative byrder for danske virksomheder.

FTF støtter indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner som en global ordning og mener, at den finansielle sektor bør bidrage til samfundsøkonomien på lige fod med andre sektorer. FTF vil med stor interesse følge erfaringerne med indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner og de konsekvenser det måtte have af både negativ og positiv karakter for beskæftigelsen og konkurrencen i sektoren og den øvrige samfundsøkonomi.

Realkreditforeningen opfordrer regeringen til at stå fast på, at der ikke skal betales finansiell transaktionsafgift i Danmark, hverken til den danske stat eller til fremmede stater. Det uddybes, at man generelt finder skatten uheldig, samt at dette i Danmark forstærkes af det danske realkreditsystem. Dette grundet, at en

afgift på finansielle transaktioner vil mindske likviditeten på obligationsmarkedet, til skade for realkreditsystemet. Herudover bemærkes det, at Realkreditforeningen finder det principielt problematisk, at fremmede stater vil have ret til at opkræve skatter og afgifter i Danmark.

Danmarks Rederiforening vurderer, at de foreslåede regler er for vidtrækkende, da en række danske virksomheder uden for den finansielle sektor vil blive omfattet af det foreslåede regelsæt. Her henvises især til, at udstedelsesprincippet er problematisk. *Danmarks Rederiforening* er yderligere betænkelige ved, at danske virksomheder kan blive pålagt afgiften, hvis de har transaktioner med datterselskaber eller køber og sælger finansielle instrumenter. De mener derfor, at virksomheders koncerninterne transaktioner bør undtages fra reglerne. *Danmarks Rederiforening* vurderer, at en indførelse af afgiften vil medføre væsentlige økonomiske og administrative byrder for danske virksomheder. Derfor kan det overvejes at indføre en grænse for omfattede virksomheder. *Danmarks Rederiforening* foreslår, at forslaget alene omfatter virksomheder med en fortjeneste før skat på over EUR 2 millioner. Herudover foreslås det, at virksomheder mindst får mindst seks måneder fra vedtagelse til anvendelse af reglerne, dette til implementering af IT-systemer, nye procedurer mv.

Realkreditrådet mener, at en FTT på 0,1 pct. på handel med obligationer må forventes at have betydning for omsætningen af obligationer på de berørte markeder. Skatten vil have direkte negative effekter på likviditeten og kursdannelsen i det europæiske obligationsmarked. De negative effekter for likviditeten kan betyde, at europæiske banker og realkreditinstitutter får vanskeligere ved at opfylde de nye likviditetskrav. *Realkreditrådet* påpeger, at direktivet kan have konsekvenser for den danske realkreditmodel, grundet en risiko for at danske realkreditobligationer vil blive ramt af beskatning ved salg til investorer i de lande, som vil blive omfattet af det forstærkede samarbejde. Bekymringerne for den danske model skal ses i lyset af, at modellen anvender obligationshandler til at flytte likviditet, hvor realkreditinstitutternes finansiering af lån med sikkerhed i boliger og erhvervsjendomme - mellem investorer og lånetagere. Institutterne må ikke modtage indlån. *Realkreditrådet* har det synspunkt, at obligationer udstedt til finansiering af udlån mod pant i fast ejendom (covered bonds) skal friholdes fra forslaget om beskatning, fordi en skattebetaling, der risikerer at opstå ved salg af danske realkreditobligationer til investorlande lande, som er omfattet af det forstærkede samarbejde, vil afspejles i prisen på realkreditlån.

Nationalbanken er kritisk over for en afgift på finansielle transaktioner i EU og vurderer, at en afgift vil have uønskede virkninger på de finansielle markeder. Dette skyldes, at en afgift vil skade likviditeten på kapitalmarkederne og gøre dem mindre effektive. Det skal ses sammen med en vurdering af, at en afgift kun vil have begrænset effekt på de uønskede spekulative handler, da disse handler ofte er forbundet med stor gevinst ift. handelsomkostninger. På trods af at Danmark ikke deltager i samarbejdet, vil forslaget stadig kunne få negative konsekvenser for det danske kapitalmarked. Nettoeffekten for Danmark er dog usikker. Dette på trods af, at det vil være mindre attraktivt for institutioner

hjemmehørende i FTT-zonen, at handle med danske finansielle instrumenter ved indførelse af forslaget i andre lande. For omvendt vil afgiften medføre, at finansielle institutioner hjemmehørende uden for FTT-zonen vil opleve det som relativt mere attraktivt at øge deres handel med finansielle instrumenter fra fx Danmark, dette på bekostning af de lande der er med i samarbejdet.

Dansk Aktionærforening finder det grundlæggende forkert at lægge en afgift på finansielle transaktioner. Aktionærforeningen mener, at en afgift på finansielle transaktioner vil være en belastning for de finansielle markeder, som vil hæmme udviklingen af samfundsøkonomien og belaste borgerne. Det vurderes, at på trods af, at formålet er at belaste de finansielle virksomheder, vil virksomhederne blot lade afgiften gå videre til kunderne. Afgiften vil bl.a. ramme borgerne via deres opsparing og øgede låneomkostninger ved finansiering af bolig. Herudover mener Dansk Aktionærforening, at professionelle investorer hurtigt vil danne ”skyggeprodukter” for at omgå afgiften. Dette vil ske, mens mange danske investorer, der tilstræber at have en diversificeret portefølje, vil blive ramt af afgiften om Danmark indfører den eller ej. Det anbefales derfor, at Danmark arbejder på, at forslaget ikke gennemføres.

Dansk Industri (DI) mener, at det er positivt, at Danmark ikke deltager i det forstærkede samarbejde om FTT. DI mener, at en FTT vil have negative konsekvenser for både deltagerlandene og for virksomheder i de pågældende lande. DI vurderer, at den territoriale rækkevidde af reglerne er yderst vidtgående og at afgiften derfor også vil ramme danske virksomheder negativt. DI mener ligeledes, at FTT'en ikke kun vil ramme virksomheder i den finansielle sektor, men at den også vil have betydelige økonomiske og administrative konsekvenser for virksomheder uden for den finansielle sektor, som skal gennemgå alle transaktioner og kontrakter, samt fortolke direktivteksten - oftest med ekstern rådgivning. Derudover bemærker DI, at det bør gøres klart, at koncerninterne transaktioner ikke er omfattet, samt at virksomhederne formentlig ikke vil have tid nok til at implementere direktivet hvis den angivne tidshorizont overholdes.

InvesteringsForeningsRådet (IFR) mener, at det er godt, at Danmark ikke deltager i samarbejdet, da afgiften vil modvirke et ellers velfungerende kapitalmarked. IFR vurderer, at udstedelsesprincippet er imod EU's territorialprincip, da finansielle transaktioner kan blive genstand for en FTT, selvom ingen af partnerne har hjemsted i deltagerlandene. IFR vurderer, at en FTT vil belaste almindelige mennesker, og at man straffer privat opsparing – hvilket er imod EU-kommissionens analyse. Samtidig bemærker IFR, at en FTT vil forvride konkurrencen mellem forskellige opsparingsformer. Derudover forvrides konkurrencen mellem investeringsforeningerne afhængigt af, hvordan de i praksis har valgt at drive deres virksomhed. IFR mener derfor, at indløsninger og køb/salg af andele også bør undtages for afgiften.

Dansk Erhverv og Den Danske Fondsmæglerforening kvitterer for, at Danmark ikke deltager i samarbejdet, da afgiften indebærer en forringelse af interne velfungerende markeder for finansielle tjenesteydelser ved at ændre

markedsaktøernes adfærd. Dansk Erhverv og Den Danske Fondsmæglerforening mener, at en FTT-ordning vil resultere i en betydelig operationel og administrativ byrde for de finansielle institutioner og deres kunder – også i Danmark. Dansk Erhverv og Den Danske Fondsmæglerforening finder det problematisk, at selvom ingen af partnerne ved en transaktion er fra et deltagende land, kan de beskattes, hvis værdipapiret er udstedt i et deltagende medlemsland. Dansk Erhverv og Den Danske Fondsmægler bemærker, at forslaget giver uklarhed om omfanget af hjemstedsprincipper (artikel 4 (1b)). Det er problematisk, at anvendelsesområdet ikke er begrænset til børsnoterede værdipapirer, samt de deltagende lande alene bliver tildelt beskatningsrettigheder på grundlag af såkaldt tilstrækkelige tilknytningsfaktorer. Sidst finder de kaskade-effekten problematisk, når køber og sælger pålægges afgiften i flere led, og mener, at den effektive beskatning af en transaktion dermed vil blive markant højere end 0,1 pct.

ATP opfordrer til at genoverveje alternative muligheder til en FTT, og ellers forsætte tidligere bestræbelser på så vidt muligt at gøre sådanne tiltag til et internationalt fælles anliggende. Dette med henblik på at sikre et effektivt globalt marked, undgå konkurrenceforvridning og forebygge skatteunddragelsesforanstaltninger. ATP bemærker, at forslagets nuværende form rammer for bredt og kan være direkte skadeligt for de finansielle markeder, da en omsætningsafgift vil mindske likviditeten og effektiviteten i markedet, samt forøge de direkte omkostninger ved at afdække eller reducere risici. ATP mener, at forslaget bør sondre mellem formålet med transaktionerne.

Forsikring & Pension er modstander af den foreslåede afgift på finansielle transaktioner. Forsikring & Pension mener, at udstedelsesprincippet, på trods af det vil gøre forslaget mere globalt, vil være uholdbart og næppe kan håndhæves. De nævner her fire problemer i forslaget: manglende argumentation om hvorvidt princippet er juridisk holdbart, manglende plan for administrativ gennemførelse, manglende dokumentation for at princippet ikke legalt kan omgås af finansielle institutioner og mangel på kvantitativ analyse der viser hvem der reelt kommer til at betale for skatten. Forsikring & Pension vurderer at udstedelsesprincippet i høj grad er en taktisk løftestang, der på sigt kan få indført skatten i hele EU. Herudover stilles der spørgsmålstegn ved transaktionsskattens andre efterspil, her bl.a. om hvorvidt en sådan skat vil kunne fremprovokere tiltag fra lande uden for EU, dette set ift. den globale konkurrence om skatteprovenu. Der opfordres derfor til at regeringen bør arbejde mod, at få analyseret mulige scenarier, som kan opstå efter en indførelse af skatten. Slutteligt vurderes at skatten blot tilstræber at skaffe provenu fra den finansielle sektor og at det vigtigste for Forsikring & Pension er at afbøde dens økonomiske virkning for pensionsopsparerne og forsikringskunder.

Finansrådet ser kritisk på et forstærket samarbejde om en FTT. De anerkender regeringens valg om ikke at deltage i det forstærkede samarbejde, da de ser det som en uklog skat. Det vurderes at afgiften primært vil blive betalt af slutbrugerne af finansielle instrumenter og produkter. Her vil det ramme husholdningernes opsparinger og forøge virksomheders omkostninger. Ydermere vil investorer generelt få lavere nettoafkast af investeringer i

værdipapirer. Finansrådet vurderer i forbindelse med bemyndigelsen om et forstærket samarbejde, at et forstærkende samarbejde vil betyde forringelser af internt velfungerende markeder for finansielle tjenesteydelser. Finansrådet vurderer en FTT som værende en adfærdsskat der vil indebære en ikke-optimal ressourcefordeling. Det kan bl.a. forventes, at den forringede likviditet og effektivitet på værdipapirmarkeder, vil betyde øgede finansieringsomkostninger for mange virksomheder. Administrative omkostninger i forbindelse med registrering, bogføring mv. kan ligeledes forventes at stige. Disse faktorer kan skade væksten i EU. Yderligere bemærkes risikoen for en kaskadeeffekt, især hvis der ikke foretages undtagelser for afgiften, her med henvisning til market makere. Ligeledes anbefales undtagelser for derivater, da markedet for derivater ellers vil blive ramt meget hårdt af indførelsen af FTT. Slutteligt nævnes at der kan være principielle betænkeligheder og uoverskuelige konsekvenser ved brug af udstedelsesprincippet. Det kan være tvivlsomt hvornår de deltagende lande, uden at krænke territorialprincippet i international ret, kan opkræve skat af en transaktion i andre lande.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De deltagende lande vurderes i et vist omfang at se meget forskelligt på, hvordan den konkrete afgift skal udformes. Flere ikke-deltagende lande ventes at have fokus på nærmere at klarlægge betydningen og de potentielle konsekvenser for ikke-deltagende lande.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Regeringens bekymringer herom er alene af økonomisk og praktisk karakter. Regeringens holdning er derfor, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift. Hvis der kan findes robuste løsninger på de væsentlige udfordringer, der er forbundet med at indføre en finansiell transaktionsskat, så er regeringen åben for at overveje sin position på ny. Regeringen vil under alle omstændigheder følge og vurdere sagen, herunder i lyset af de konkrete erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Regeringen lægger vægt på, at et forstærket samarbejde udformes således, at det ikke kompromitterer ikke-deltagende landes rettigheder eller det indre marked, samt mindsker en mulig afledt uhensigtsmæssig påvirkning af finansielle markeder i ikke-deltagende lande.

Regeringen støttede bemyndigelsen på ECOFIN 22. januar. Danmark indgik på ECOFIN i en erklæring sammen med Sverige, Polen, Rumænien, Bulgarien og Ungarn (som alle står uden for det forstærkede samarbejde). Erklæringen udtrykker de seks landes støtte til bemyndigelsen og en forventning om, at der i det fremadrettede arbejde vedr. Kommissionens forslag til den konkrete afgift tages højde for ikke-deltagende landes interesser.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotater om Kommissionens FTT-forslag er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg d. 4. november forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 12.

marts forud for ECOFIN d. 13. marts 2012, d. 14. juni vedr. ECOFIN d. 22. juni 2012, d. 5. oktober vedr. ECOFIN d. 9. oktober 2012 og d. 9. november vedr. ECOFIN d. 13. november 2012 og d. 18. januar vedr. ECOFIN d. 22. januar 2013.. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens oprindelige FTT-forslag. Særskilt grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til bemyndigelse af det forstærkede samarbejde er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg d.18. januar 2013.